

การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

The Development in Problem solving and Adaptive of Early Childhood
student in Faculty of Education Bangkok Thonburi University

นิตยา ศรีมกุฎพันธุ์

Nitaya Srimakutphun

ชนิษฐา ศรีตะวัน

Kanitha Sritawan

สุดารัตน์ เปรมชื่น

Sudarat Premchun

ปิยกานต์ ปานอุไร

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

E-mail: nitayasatit@hotmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 27 ตุลาคม 2566

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 30 มิถุนายน 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 30 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ระดับชั้นปีที่ศึกษา (ปี1,ปี3) 3. หาข้อเสนอแนะทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ชั้นปีที่ 1,3, จำนวน 108 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางเทียบหากกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกนและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้วิจัยเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย S.D และการทดสอบค่า t

ผลวิจัยพบว่า 1.การแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 4 ด้านได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบการแก้ปัญหาและการปรับตัว ด้านด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ธนบุรีชั้นปีที่แตกต่างกันพบว่านักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่1 และนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่3 มีการแก้ปัญหาและการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้านสังคมนักศึกษาต้องการสถานที่พักผ่อน รวมกลุ่มพูดคุยกันเฉพาะชั้นปีอย่างเป็นสัดส่วน ด้านการเรียน อยากให้มีเอกสารประกอบรายวิชาทุกวิชาเพราะนักศึกษายังไม่ชินกับรูปแบบการเรียนในระดับอุดมศึกษา ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ควรลดให้น้อยลง เผลี่ยให้ชั้นปีอื่นๆ ทำกิจกรรมบ้าง

คำสำคัญ: การแก้ปัญหา, การปรับตัว, ทำกิจกรรม

ABSTRACT

This research, studies problem solving and adjustment of students in four aspects; i.e, academic, social, personal and emotional adjustment, and participating the university activities. The purposes of this study are to study the level of adjustment of the first and third year students in early childhood education of faculty of education at Bangkokthonburi University, to compare the adjustment of students between the first year and the third year. The sample consists of 108 students of faculty of education in the first semester of the academic year 2022. The data are collected using questionnaire.

The results of the study show that 1. the level of adjustment of the first and third year students in each aspect and overall adjustment are at high level. 2. There are differences between the first year and the third year students for the overall, academic, social, personal, emotion adjustments and participating the university activities. At the significant level of .05 3. Suggestion social the student want the location to rest, academic they want the document for the subject, the university activities the first year student want to have a few activities.

Keywords: problem solving, adjustment, a few activities

1. ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์เกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เมื่อ บุคคลไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงได้ จะส่งผลโดยตรงต่อสุขภาพจิต ซึ่งการปรับตัวของ มนุษย์ในสังคมนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญ และการที่บุคคลจะอยู่ในสังคมได้นั้นต้องเรียนรู้ในการปรับ สภาพทางจิตใจ ทางกาย และไม่ว่าจะมีบทบาทใดหน้าที่ใดก็ตามจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับตัวเพื่อส่งผล ต่อความสำเร็จในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน เมื่อต้องการมุ่งสู่ความสำเร็จในชีวิตจะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญคือการมีสุขภาพจิตที่ดี จิตใจเข้มแข็ง กล้าตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่

เข้ามา ซึ่งบุคคลที่สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขนั้นจะต้องมีความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคม นั้นๆ ได้เป็นอย่างดี การแก้ปัญหาการปรับตัว จึงเป็นส่วนสำคัญที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนเรามากที่สุด

จากชีวิตนักเรียนมาสู่ชีวิตการเป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาการปรับตัวของนิสิตนักศึกษาในช่วง เริ่มต้นการศึกษา ใหม่มีหลายประการด้วยกันดังที่ จิรวัดน์ วีรังกรม, (2548) ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ชีวิตนักศึกษา ใหม่ ดังนี้ 1. ปรับทัศนคติตนเองให้สอดคล้องกับความเป็นผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา เพื่อจะได้วางแผนการ เรียนรู้ของตนเองให้บรรลุเป้าหมาย 2. เปลี่ยนวิธีการใช้ชีวิตทางการศึกษาที่สมควร ด้วยการแสวงหาการเรียนรู้อื่นใหม่จากการเข้าร่วมทำกิจกรรมเพิ่มเติมหลักสูตรหรือกิจกรรมเสริมปัญญาที่หน่วยงานของมหาวิทยาลัย ได้จัดขึ้น การฝึก จัดการเวลาในการใช้ชีวิตโดยมีการจัดทำแผน เพื่อโอกาสเปิดโอกาสตนเองให้มีกลุ่มเพื่อนเพิ่ม มากขึ้นทั้ง ภายในสาขาวิชา ต่างสาขาวิชา ต่างคณะ และต่างสถาบัน การพัฒนาตนเองจากเดิมที่เคยพึ่งพา ผู้อื่นในเรื่องการ เรียนไปสู่การพึ่งตนเองมากขึ้น 3. ปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ยุคใหม่ เนื่องจากการเรียนรู้ในปัจจุบันเป็นการ เรียนรู้ที่ไร้พรมแดน แหล่งความรู้มีอยู่ทั่วโลกที่นักศึกษาสามารถเข้าถึง ได้ ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยน ท่าทีการเรียนรู้ใหม่ จากเดิมที่พึ่งพาความรู้จากอาจารย์ ตำราเรียน และ ห้องสมุดของสถาบันเป็นหลักไปสู่การ เรียนรู้ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ทั่วโลก มีการพัฒนาทักษะการ เรียนรู้ของตนเองให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ยุค ใหม่ เช่น ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ ทักษะการ นำเสนอมีการพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างศักยภาพในการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาทักษะการ แสวงหาความรู้ เพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านระบบเครือข่าย ของมหาวิทยาลัยและเครือข่ายอื่นๆ พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง โดยพัฒนาการมองเห็นเหตุการณ์ สภาพการณ์รอบตัวในเชิงการเรียนรู้ และ พัฒนาตนเองให้ก้าวทันกับข้อมูลความเคลื่อนไหวเหตุการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับศาสตร์ที่ตนศึกษา นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นนักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัดซึ่งมี ความแตกต่างกัน การที่นักศึกษาได้เข้ามาใช้ ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องพบวิธีการเรียนการสอนที่ ต่างจากเดิม สภาพแวดล้อม หลักสูตรการเรียน การสอน อาจารย์ผู้สอน การเข้าร่วมกิจกรรม รวมไปถึงการอยู่ ร่วมกับสังคมกลุ่มเพื่อนในมหาวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องรู้จักแบ่งเวลาและรับผิดชอบตนเอง ซึ่งนักศึกษาบาง คนต้องพบกับปัญหาเข้าเรียนไม่ทัน เวลาเข้ากับเพื่อน ไม่ได้ นอกจากนี้นักศึกษายังต้องทำกิจกรรมของ มหาวิทยาลัย ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางมหาวิทยาลัย เพื่อให้ นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีความรับผิดชอบ และเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป นั่นคือเมื่อเข้ามาศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาต้องมีการปรับตัวในทุกๆ ด้านเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

จากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษาดังกล่าว จึงสนใจวิจัยการปรับตัวของ นักศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 1, 3 จำนวน 4 ด้าน ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละ บุคคลและด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อหาระดับทักษะแก้ปัญหาและปรับตัวของนักศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะแก้ปัญหาและปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัย
กรุงเทพธนบุรี จำแนกตาม ปี1, ปี3

3. เพื่อหาข้อเสนอแนะทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

3. ทบทวนวรรณกรรม

Bernard ได้กล่าวถึงการปรับตัวว่า หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับตัวว่า หมายถึง การที่บุคคล
สามารถปรับตัวให้เข้ากับ ตนเองและโลกภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพความพึงพอใจ ความแจ่มใสอย่าง
สูงสุดมีพฤติกรรมที่เหมาะสม กับสภาพสังคม มีความสามารถที่จะเผชิญและยอมรับความจริงของชีวิต
(Bernard, 1960)

ทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy, 1999) รอยได้ให้ความหมายของมนุษย์ว่า เป็นบุคคลเดียว
ครอบคลุม กลุ่ม องค์กร และชุมชนเป็นระบบการปรับตัวแบบองค์รวม (Holistic adaptation system) ระบบ
ของมนุษย์เป็นทั้งหมดใน หนึ่ง เดียวแสดงถึงพฤติกรรมที่มีความหมายของมนุษย์ มีความสามารถในการคิด
มีสติ และมี ความหมาย ซึ่งจะมีการพิจารณาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะทำการเปลี่ยนแปลงคนและ
สิ่งแวดล้อมจะมีรูปแบบและมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ระบบการปรับตัวของบุคคล
เป็นระบบเปิด ภายในมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่งมี ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก
ตลอดเวลา รอยมองว่า บุคคล ประกอบด้วยกาย จิต และสังคม (Biopsychosocial being) ความเป็นองค์
รวม ไม่สามารถแยกจากกันใดเพื่อความปกติสุข หรือภาวะสุขภาพที่ดี นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับระดับ การ
ปรับตัว (Adaptation level) ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าสู่ระบบการปรับตัวของบุคคลอีกตัวหนึ่ง

4. การปรับตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

1. การปรับตัวด้านการเรียน

ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์ (2541) กล่าวว่า การเรียนของนักศึกษาให้ได้ ผลดีมีลักษณะ ดังนี้

1. ความอยากเรียน (Motivation) การทำให้มีความศรัทธาอยากเรียนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นใน อันดับ
แรกของการเรียนและเป็นความสำเร็จไปแล้วเกินครึ่ง วิธีการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความอยากเรียน คือ ต้อง
เข้าใจตนเองให้เกิดความสนใจอยากเรียน

2. การแสดงต่อการเรียน (Reaction) การเรียนจะได้ผลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ ความ
พร้อมของผู้เรียน คือ ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมอย่างแรงกล้ามีจุดหมายในการเรียนอย่างแน่วนอน ย่อมจะ
เรียนได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความพร้อมในการเรียน

3. มีสมาธิในการเรียน (Concentration) การเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจที่จะ จดจ่อ
อยู่กับการเรียน ความพร้อมที่จะเรียน และสนใจในวิชานั้นจริง ๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อ สมาธิในการเรียน เช่น
ความหิว ความอึด เื่องดัง ฯลฯ ต้องขจัดให้หมดไปขณะที่ฟังคำบรรยายหากเกิดข้อสงสัยควรรีบจดไว้ เพื่อ
ไม่ให้ข้อสงสัยนั้นรบกวนสมาธิในการเรียนในช่วงนั้น ๆ

4. การจัดลำดับเรื่องที่เรียน (Organization) นักศึกษาจะต้องรู้จักจัดลำดับในเรื่องที่จะเรียนให้ เป็นหมวดหมู่ก่อนหลัง มิฉะนั้นจะสับสนปนเปทำให้เรียนไม่เข้าใจ เกิดความเบื่อหน่ายไม่ยอมเรียน

5. ความเข้าใจ (Comprehension) นักศึกษาจะต้องเข้าใจเรื่องที่จะเรียนว่ามีความมุ่งหมาย อย่างไร รู้จักจับหลักสำคัญของเรื่องนั้นๆ

พระมหามานตรี สามารถไทย (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องการปรับตัวของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในส่วนกลางพบว่า ด้านการเรียนพระนิสิตมีการปรับตัวมาก

สรุป การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การที่บุคคลมีความตั้งใจฟังอาจารย์อธิบายตลอดชั่วโมงเรียน รู้จักซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยไม่เข้าใจ รู้จักสรุปใจความสำคัญและบันทึกย่อมีเอกสารในการเรียนพร้อมไม่ทำกิจกรรมอื่นในขณะที่เรียน ศึกษาวิชาเรียนมาล่วงหน้าหรือค้นคว้า เพิ่มเติมจากห้องสมุด มีความตั้งใจทำงาน ตามที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงตามกำหนดเวลา สามารถนำความรู้จากการเรียนมาใช้ในห้องปฏิบัติการ ได้ รู้จักแบ่งเวลาระหว่างการเรียนและการทำกิจกรรม มีความพอใจในสาขาที่เรียนและมีความมุ่งมั่นจะเรียน ให้ สำเร็จ

2. การปรับตัวด้านสังคม

อรุณี สุปัญญา (2545) ได้กล่าวถึงลักษณะที่แสดงออกถึงความยุ่งยากในการปรับตัวทางสังคมของเด็กวัยรุ่น ดังนี้ 1. พูดติดอ่าง 2. มีความรู้สึกว่าตนมีปมด้อย 3. มีความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย 4. ชอบปฏิเสธคำขอร้องจากคนอื่น 5. เคร่งขรึม จริงจัง ไม่ชอบพูดล้อเล่น 6. ไม่มีความมั่นคงทางอารมณ์หวั่นไหวง่าย 7. ชอบแยกตัวอยู่ในโลกของตนเอง ไม่สนใจโลกภายนอก 8. ปฏิบัติตนตามความเคยชิน ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่รู้จักยืดหยุ่น

สุกัญญา ตันตระบัณฑิตย์ (2548) กล่าวว่า การปรับตัวทางสังคม หมายถึง กระบวนการปรับความต้องการและพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลในการ คบหาสมาคมกับผู้อื่น เพื่อให้ เขาจะได้รับความพอใจและสามารถดำรงความสัมพันธ์ที่พึงปรารถนาไว้

Hurlock (1978) ให้ความหมายของการ ปรับตัวทางสังคมว่า เป็น ความสำเร็จซึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลทั่วไปและกลุ่มบุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะเรียนรู้ทักษะ ทางสังคมได้ดี เช่น ความสามารถในการเกี่ยวข้องกับ บุคคลอื่นทั้งที่เป็นเพื่อนและบุคคลแปลกหน้า และจะช่วยพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสังคมด้วย เช่น มีความตั้งใจจะช่วยเหลือบุคคลอื่น

เฮอร์ล็อกได้ให้เกณฑ์ในการปรับตัว ทางสังคมของบุคคล ดังนี้

1. การแสดงออกที่เหมาะสม คือ มีการแสดงออกที่เหมาะสมเป็นไปตามความคาดหวังของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม

2. การปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่างๆ คือ สามารถปฏิบัติตัวเข้ากับบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ กว่า หรือเพื่อน

3. ทัศนคติต่อสังคม คือ มีเจตคติที่ดีต่อบุคคลต่างๆ ต่อการเข้าร่วมสังคมและตอบทบาทของ ตนเองในสังคม

4. ความพึงพอใจในตนเอง คือ มีความพึงพอใจในบทบาทของตนเองทั้งในการเป็นผู้นำและผู้ ตาม

สรุป การปรับตัวด้านสังคม หมายถึง การที่บุคคลปฏิบัติได้ตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสถาบันที่กำลังศึกษา ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ สามารถสร้างความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รวมทั้งการทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศและทำงานร่วมกันด้วย รู้จักเห็นอกเห็นใจ เคารพในสิทธิผู้อื่น วางตัวได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

3. การปรับตัวด้านอารมณ์แต่ละบุคคล

ธีระ มูลธิยะ (2530) ได้นิยามความหมายของการปรับตัวด้านอารมณ์ว่าเป็น ความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ที่มีต่อตนเองในด้านความกดดันทางอารมณ์ ความวิตกกังวล ความสุข ความเศร้า ความขุ่นเคือง ความตึงเครียด ความท้อแท้ และความเบื่อหน่าย

อารี เพชรผุด (2547) ให้ความหมายของอารมณ์ว่าเป็นภาวะที่อินทรีย์ถูกรบกวนทำให้เกิดการตอบสนองที่เรียกว่าผลกระทบจากสิ่งเร้า ไม่ว่าผลกระทบอันนั้นจะหนักหรือเบา ก็ตามก็จะทำให้เกิดปฏิกิริยาขึ้นได้

Paul T. Young (1973) ได้นิยามว่าอารมณ์ คือ กระบวนการหรือ สภาวะทางด้านความรู้สึกที่ถูกทำให้หวั่นไหวซึ่งแสดงออกมาโดยการเปลี่ยนแปลงของร่างกายในกล้ามเนื้อเรียบ ต่อมต่างๆ และพฤติกรรม

สรุป การปรับตัวด้านอารมณ์ หมายถึง การที่บุคคลสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม รู้จักควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง เป็นคนมองโลกในแง่ดี ยอมรับตนเอง ตามสภาพความเป็นจริง รู้จักข้อดีข้อบกพร่องของตนเอง มีการนับถือตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลรู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา

4. การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาและปรับพฤติกรรมของนิสิต นักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการกำหนดทิศทางในการพัฒนาเพื่อความเหมาะสมกับนิสิต นักศึกษา ซึ่งในส่วนของการจัดกิจกรรมก็มีส่วนทำให้นิสิต นักศึกษาได้พัฒนาตนเองจนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ราตรี พงษ์สุวรรณ, (2549) กล่าวว่า ช่วงการเปิดเรียนใหม่เป็นช่วงที่นักศึกษาใหม่ ต้องเผชิญกับการปรับตัว อย่างรอบด้านทั้งที่อยู่อาศัย การเรียนการปรับตัวเข้ากับเพื่อน การปรับตัวเข้ากับกิจกรรมใหม่ รวมทั้งการปรับตัวเข้ากับสังคมใหม่ๆ จึงทำให้เป็นช่วงที่นักศึกษาต้องอยู่ในภาวะความกดดัน และก่อให้เกิดความเครียด อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่ไม่เหมาะสม เช่น กิจกรรมที่มีการบังคับจิตใจ บังคับขู่เข็ญ การทำกิจกรรมที่ล่อแหลมต่อการทำร้ายร่างกายและจิตใจ ก็อาจส่งผลให้นักศึกษาใหม่ อยู่ในภาวะที่กดดันและ เครียดได้ และที่สำคัญก็จะส่งผลต่อการเรียน การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาบางรายถึงกับลาออก ด้วยปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งปัญหาด้านการเข้าร่วมกิจกรรมถือว่าเป็นประการหนึ่งส่งผลให้นักศึกษาวิตกกังวล นักศึกษาบางรายไม่ค่อยคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย เช่น การประชุมเชียร์ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมอื่นๆ

5. ขอบเขตของงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

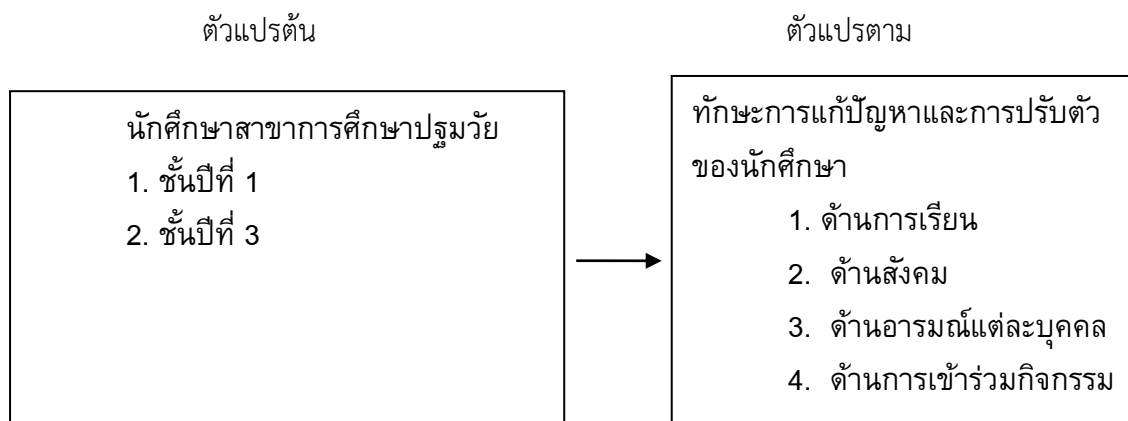
ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ชั้นปีที่ 1,3 จำนวน 153 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ชั้นปีที่ 1,3, จำนวน 108 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางเทียบหา กลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 - 610) และใช้การสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ นักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำแนกตามชั้นปี
 1. ชั้นปีที่1
 2. ชั้นปีที่3
2. ตัวแปร ตาม ได้แก่ ทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
 - 2.1 ด้านการเรียนรู้
 - 2.2 ด้านสังคม
 - 2.3 ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล
 - 2.4 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. นักศึกษา วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีระดับการปรับตัวโดยรวม และการปรับตัวในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกันมีการแก้ปัญหาและการปรับตัวแตกต่างกัน

7. วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามทฤษฎีการวัดเจตคติของลิเคิร์ท จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 4 ด้านได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์ แต่ละบุคคล และ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 4 ด้านได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ โดยใช้วิธีทางสถิติโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี โดยหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลทักษะการแก้ปัญหาและพฤติกรรมปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 4 ด้านได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้านและรายข้อ

3. การเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาและพฤติกรรมปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา โดยใช้ t-test

4. วิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาจากการตอบคำถามปลายเปิด แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

8. สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์การแก้ปัญหาและพฤติกรรมปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี 4 ด้านได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล ($\bar{X}=4.32$) ด้านสังคม ($\bar{X}=4.10$) ด้านการเรียน ($\bar{X}=4.02$) และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X}=3.97$)

2. ผลการเปรียบเทียบการแก้ปัญหาและการปรับตัวด้านด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีชั้นปีที่แตกต่างกันพบว่านักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่1 และนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่3 มีการแก้ปัญหาและการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะ ในการแก้ปัญหาและการปรับตัว นักศึกษาได้มีการเสนอแนะดังนี้3. ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย ด้านสังคมนักศึกษาต้องการสถานที่พักผ่อน

รวมกลุ่มพูดคุยกันเฉพาะชั้นปีอย่างเป็นสัดส่วน ด้านการเรียน อยากให้มีเอกสารประกอบราย วิชาทุกวิชาเพราะ นักศึกษายังไม่ชินกับการเรียนแบบเลคเชอร์ในระดับอุดมศึกษา ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ควรลดให้น้อยลง เผลี่ยให้ชั้นปีอื่นๆบ้าง

9. อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่สมควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์การแก้ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร 4 ด้านได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และ ด้านการเข้าร่วม กิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะเป็นเพราะนักศึกษาเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ ตอนต้น ส่วนใหญ่จะมีความคิดว่าการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยเป็นการเรียนรู้ที่จะต้องนำไปใช้ในชีวิตการทำงาน และชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่จึงเตรียมพร้อมในการแก้ปัญหา และการปรับตัวสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทนพ เข้มเพ็ชร (2561) ได้ศึกษาความสามารถในการปรับตัวของ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการปรับตัวด้านสังคม ความสามารถในการปรับตัวด้านอารมณ์ และความสามารถในการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย มีการปรับตัวอยู่ในระดับมาก ส่วนการปรับตัวด้านการเรียนมีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง การปรับตัวของนิสิตเพศหญิงและเพศชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบการแก้ปัญหาและการปรับตัวด้านด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครชั้นปีที่แตกต่างกันพบว่านักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่1 และนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่3 มีการแก้ปัญหาและการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ซึ่งใช้เวลาในมหาวิทยาลัยมากกว่ามีการ เรียนรู้ในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยมากขึ้นประกอบกับมีวุฒิสูงขึ้นจึงมีการปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเพิ่งเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ แสนสุภาและคณะ (2563) ได้ ทำการศึกษาการปรับตัวในสถานการณ์โควิด 19 ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงผล การศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน พบว่านิสิตที่มีชั้นปีที่แตกต่างกันมีการ ปรับตัวแตกต่างกัน

10. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ยังมีการปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมได้คะแนน น้อยสุด ควรปรับกิจกรรมให้นักศึกษาเห็นว่าเป็นการทำให้มีความสามัคคี และเกิดความสนิทสนม มี ความสัมพันธ์อันดีในกลุ่มเพื่อนและกลุ่มพี่น้องชั้นปีที่แตกต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาวิชาเอกการศึกษาปฐมวัยเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษานักศึกษาสาขาอื่นๆของคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อจะได้นำผลการศึกษาที่ได้มาเปรียบเทียบกับความแตกต่าง และเพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ แสนสุภาและคณะ. (2563). การปรับตัวของนักศึกษาในสถานการณ์โควิด-19. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 6(2), 83-97.
- จิรวัดน์ วิจิตรกร. (2548). คัมภีร์ชีวิตนิสิตใหม่, กรุงเทพฯ: โครงการก้าวแรกสู่บัณฑิตยุคใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฐิระ ทองเหลือ. (2549). นื่องใหม่กับการปรับตัว. วารสารแม่โจ้ปริทัศน์, 7(4), 67-70.
- ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์. (2541). ผลของกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีตรัง จังหวัดตรัง. ปริญญาโท กศ.ม., จิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ธีระ มูลธิยะ. (2530). ผลการให้คำปรึกษาแบบโรเจอร์ที่มีต่อการพัฒนาอัตโนมิติด้านการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์, การศึกษามหาบัณฑิต, จิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นันทนพ เข้มเพ็ชร. (2561). ความสามารถในการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี. ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสารการเมืองการปกครอง, 8(2), 186-197
- พระมหามนตรี สามารถไทย. (2548). การปรับตัวของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในส่วนกลาง. ปริญญาโท กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ราตรี พงษ์สุวรรณ. (2540). ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปริญญาโท กศ.ม., จิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2574. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุกัญญา ตันตระกูล. (2548). การศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาโท กศ.ม., การอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อรุณี สุปัญญา. (2545). การปรับตัวทางสังคมของวัยรุ่นชายในสถานสงเคราะห์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สังกัดกองสงเคราะห์เด็กและวัยรุ่นกรมประชาสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อารี เพชรผุด. (2530). มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.

Bernard, Harold W. (1960). Mental Health for Classroom. New York: McGraw-Hill Book Company.

Hurlock, Elizabeth. B. (1978). Child Development. Auckland: McGraw-Hall.

Roy, Mayer. (1976). Applying Behavior-Analysis Procedures with Children and Youth. New York : Holt, Rinehart.